

Express yourself in Science conference. Oxford, 6 juli 1996

Olga van Mil ¹

1. Vioolveld 31, 2914 CH Nieuwerkerk a.d. IJssel

Inleiding

In april kreeg ik een e-mail via Hans Betlem over een conference die "express yourself in science" zou gaan heten.

Hans vond dat het wel leuk zou zijn als Petrina van Tongeren, Hans Klück en ik daar heen zouden gaan en hij vroeg ons of we daar wel zin in hadden. Wij hadden dat wel en dus ging Hans een berichtje naar de organisator van de conference Tony Sherborne sturen. Die was meteen heel erg enthousiast voor het idee dat Nederlandse studenten op zijn berichtje hadden gereageerd en wel naar Engeland wilden komen om daar hun posters te laten zien en hun verhaaltje te vertellen. Op deze email met Tony volgden heel wat emails over waar we gingen overnachten, wat we gingen vertellen en wanneer we dat gingen doen. Ook moest de reis nog geregeld worden. De goedkoopste manier om in Engeland te komen moest gevonden worden. Uiteindelijk bleek dat het voor ons het goedkoopste was om te gaan vliegen. Door een actie van de KLM waren namelijk de vliegtickets naar Londen erg goedkoop. Na enig gebel met de KLM bleek dat het voor ons het beste was om op vrijdagmiddag vanaf Zestienhoven te vertrekken en om op Zondagmiddag op Schiphol terug te keren.

Zo was onze hele reis geregeld en konden we met het maken van posters en de lezing beginnen.

De laatste week voor vertrek werden de meeste dingen geregeld.

Gelukkig was bijna alles op tijd klaar en konden we op vrijdag 5 juli vertrekken.

Figuur 1 : De laatste hand wordt gelegd aan de posterpresentatie.

Vrijdag 5 juli

's ochtend om elf uur nog even naar school. Laatste toespraak van het schooljaar van de conrector. Nog even een rapport ophalen en dan op weg naar Zestienhoven.

Ja, de vakantie is echt begonnen.

Geen lange wachtrijen, geen ongeduldige medepassagiers en vooral geen mensen die voordringen. Je zou toch denken dat dan alles perfect zou moeten gaan. Helaas, al bij het inchecken blijkt dat dit niet zo is. De computer die de etiketten voor op de ruimbagage moet maken begeeft het. De stewardess achter de balie gaat rustig op haar gemak bekijken wat er aan de hand kan zijn. Na een poos komt er een andere stewardess aanlopen die dan de opmerking maakt dat het misschien handiger is om de computer die ernaast staat (voor hetzelfde doel, maar waar-

schijnlijk maar zelden gebruikt wordt) aan te zetten en daar de etiketten op te maken. Na nog wat geklungel zitten de etiketten eindelijk op hun plaats en gaan de koffers het ruim in.

Omdat het nog wel even duurt voordat het vliegtuig vertrekt gaan we op zoek naar een restaurantje om nog wat te eten en te drinken. Al snel blijkt dat er op zestienhoven maar een restaurant is en dat je dan het geklungel van de serverster, ongeveer een half uur wachten voordat je kan bestellen, drie keer komen vragen wat er nu eigenlijk besteld is en vervolgens gek worden als de klant vraagt of hij met creditcard kan betalen, maar voor lief moet nemen.

Om half een nemen we afscheid van Hans Betlem en meneer van Tongeren, die waren gekomen om ons uit te zwaaien. Bij de douane nemen ze rustig de tijd om ons uitgebreid te fouille-

ren Misschien zien we er toch wel een beetje verdacht uit. Nadat Hans zijn koffer helemaal is doorzocht -zelfs een dictafoon is tegenwoordig al verdacht-mogen we doorlopen. We gaan even taxfree shoppen om de tijd die we nog hebben voordat we het vliegtuig in moeten te doden. Het winkeltje is snel doorlopen, vooral als blijkt dat Hans zijn ticket kwijt is. Na enig navragen komen we erachter dat zijn ticket nog bij de douane ligt. Om twee uur worden we verzocht om ons naar het vliegtuig te begeven. Via een klein trapje een Fokker 50 in gaan is toch wel even anders dan via en pier een grote Boeing ingaan. Als je een Fokker 50 in gaat krijg je op een of andere manier het idee dat je echt gaat vliegen. Na een korte rit over de vertrekbaan stijgen we op. Natuurlijk gaan we gelijk kijken of we ons huis kunnen zien.

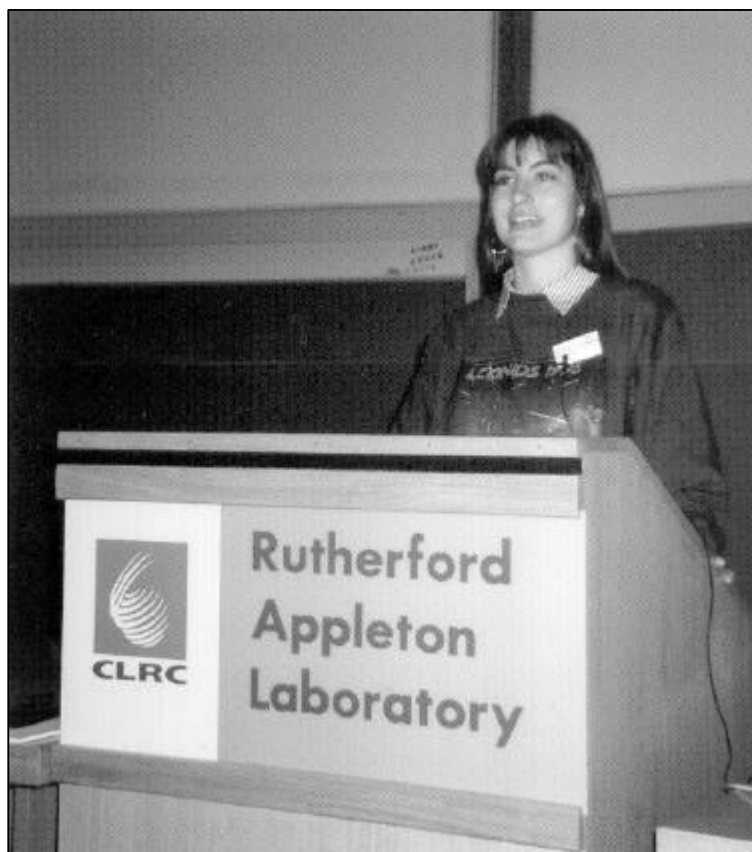
De vluchtroute ligt er immers overheen. Misschien zaten we toch aan de verkeerde kant van het vliegtuig want we kunnen het niet vinden.

Na ongeveer een uur vliegen zitten we boven Londen. We zien een aantal bekende gebouwen van uit het vliegtuig.

Op Heatrow aangekomen gaat alles veel sneller dan op zestienhoven. Binnen een kwartier hebben we onze bagage en staan we buiten bij de bushaltes. Na enig zoeken vinden we de halte waar de bus die ons naar Reading zal brengen zal vertrekken. Daarvandaan vertrekken we met de trein richting Didcot.

Op het station in Didcot worden we opgehaald door Steve Hardy. Hij helpt Tony met het organiseren van de conference. We worden naar twee verschillende huizen gebracht waar we kunnen overnachten. Hans Klück en Annemarie krijgen ieder een kamer in een van de huizen en Petrina en ik krijgen samen een kamer in het andere huis. Nadat we onze spullen hebben neergezet brengt Steve ons naar Oxford.

In Oxford gaan we op zoek naar een redelijk restaurantje. Al snel blijkt dat we maar genoeg moeten nemen met

Figuur 2 : Presentatie door Petrina van Tongeren over de Leoniden en alpha Monocerotiden actie in Spanje.

het enige restaurant dat open is. Bijna alle restaurantjes waar we komen zijn dicht of gaan bijna sluiten. En dan is het is nog niet eens acht uur 's avonds. Uiteindelijk vinden we een Italiaans restaurant. Het ziet er in het restaurant heel erg gezellig uit en het eten is er prima. Na het eten lopen we terug naar het station.

Als we daar aankomen blijkt dat we net de trein hebben gemist. De volgende trein naar Didcot vertrekt pas over een uur. Als we eindelijk in ons gasthuis aankomen vraagt onze Landlord of we nog even tea komen drinken.

Na de thee gaan we slapen want morgen zullen we om acht uur moeten vertrekken.

Zaterdag 6 juli

Good morning girls, are you awake? Om zeven uur komt onze landlord ons wakker maken.

Hij vraagt of we bacon and eggs bij ons ontbijt willen. Wij zeggen natuurlijk ja. Als we even later beneden komen komt de geur van gebakken eieren ons al tegemoet.

Bij de ontbijt tafel maken we kennis met Tony en zijn vriendin Kathy. Ze vragen hoe het met onze toespraak gaat. Petrina vertelt dat ze erg zenuwachtig is, omdat dit de eerste keer is dat ze een toespraak moet houden voor zijn grote groep mensen. Kathy zegt dan dat zij ook zenuwachtig is ook al moet zij voor de zoveelste keer een toespraak houden.

Na het ontbijt gaan we met een verschrikkelijk klein autootje, waar we maar net in passen naar het 'Rutherford Appeltion Laboratory' waar de conference gehouden zou worden.

Onderweg komen er we erachter dat Tony er helemaal niet aan heeft gedacht dat Annemarie en Hans ook nog naar de conference moeten komen. Hij

zegt dat hij ze zo snel mogelijk zal bellen zodat ze een taxi kunnen nemen. Op de plaats van bestemming aangekomen mogen we een soort program-maboekjes gaan nieten. Terwijl we daarmee bezig zijn komen er een paar mannen naar ons staan kijken. Na een poosje vragen ze waar we vandaan komen en hoe we aan dit vakantiebaantje zijn gekomen.

Wij vertellen ze dat we hier zijn voor de conference en dat we uit Nederland komen.

Nadat alle boekjes geniet zijn gaan we nog wat foto's op onze posters plakken. Door een fout van de fotozaak, zijn de goede foto's er niet op tijd en zullen we het met de foto's moeten doen die op het laatste moment uit fotoboeken en fotolijstjes zijn gehaald. Na enig geïmproviseer zien de posters er toch nog wel redelijk uit en kunnen ze worden opgehangen.

Om tien uur begint de conference en gaan we naar een grote zaal. Daar worden we welkom geheten door Tony. Hij vertelt dat we in groepen worden verdeeld waarna iedere groep met een student mee gaat.

De studente die met ons meegaat brengt ons naar een lokaaltje. Daar vertellen drie groepjes leerlingen van scholen in Engeland wat over het project dat zij hebben uitgevoerd.

Er is een groepje dat windmolens heeft bestudeerd, een groepje dat onderzoek heeft gedaan naar een nieuw biologisch wasmiddel en een groepje dat onderzoek naar de werking van raketten heeft gedaan.

Als we alle verhalen gehoord hebben is koffiepauze. Na de pauze is Petrina aan de beurt om haar verhaal vertellen in de grote collegezaal. Heel veel mensen vinden het verhaal heel erg goed verteld en vinden het heel erg knap dat iemand van onze leeftijd zomaar een verhaaltje voor zo'n grote groep mensen vertelt in een vreemd land in een vreemde taal.

Ook tijdens de postersessie die na de toespraak van Petrina wordt gehouden blijkt dat veel mensen interesse hebben voor ons onderwerp. Er worden veel

vragen gesteld en een aantal mensen komt zelfs het adres van de homepage vragen. In de zaal waar de postersessie wordt gehouden kun je ook op computers kennis maken met het internet. Hans en ik gaan natuurlijk even op onze homepage kijken. Deze wordt even later door andere mensen ook nog eens bekeken.

Tijdens de lunch wordt iedereen verzocht om samen met leerlingen van andere scholen aan een tafeltje te gaan zitten. Hans en ik komen aan een tafeltje te zitten waar niemand zijn mond open doet. Als je een vraag stelt wordt die beantwoord met Yes of No. Hans zijn poging om in gesprek te komen met een van de andere personen aan ons tafeltje geeft hij ook snel op. Na de uitgebreide lunch doen we mee aan de "Mega Science Quiz". De Quiz wordt gepresenteerd door de komiek Ken Campbell die verschillende wetenschappelijke series op televisie presenteert. Er worden vragen gesteld over hele verschillende onderwerpen. Het is allen jammer dat de Quizmaster ze zo snel achter elkaar voorleest dat we de vraag nog niet eens vertaald hebben of hij leest de volgende al weer op.

Om 14.30 uur gaan we weer terug naar de collegezaal. Daar krijgen we een aantal lezingen te horen door een aantal onderzoekers. Er wordt een lezing gehouden over vulkanen, een over sterrenniveaus, een over genetische manipulatie bij tomaten en een lezing over hij een nieuw soort plastic uit planten gemaakt kan worden.

Als een soort afsluiting van de dag is er nog een optreden van de komiek Ken Campbell. Aan de reacties van de mensen in mijn omgeving te zien schijnt het heel erg leuk te zijn, ik kan er zelf alleen niets van volgen.

Tot slot krijgen we nog de uitreiking van de prijzen voor de Quiz en de prijzen voor de mooiste posters.

Het groepje waarin Petrina zat heeft gewonnen met de Quiz.

Ze krijgt een soort opschriftboekje. De prijs voor de beste poster is een muse-

umbon die naar een meisjesschool gaat.

Steve vraagt of we met hem mee naar huis gaan om een kopje thee te drinken. Als Hans vraagt of hij een kopje thee zonder suiker en melk mag wordt hij voor gek verklaard. Steve blijkt heel vaak naar Nederland op vakantie te gaan en ook nog te proberen Nederlands te leren. Hij vindt het daardoor erg leuk dat wij hem wat Nederlandse woorden leren.

's avonds gaan we in een pub eten. Het eten is er erg lekker.

Na het eten gaan we nog even naar het station om te zien hoe laat de trein morgen vertrekt.

Zondag 7 juli

De laatste dag al weer in Engeland. Voor het ontbijt maken we nog even foto's van onze kamer en van het huis.

Na het ontbijt dat ook deze ochtend weer uit bacon and eggs bestaat, komt Steve ons ophalen. We gaan eerst nog even naar zijn huis toe om kennis te maken met zijn vrouw. Natuurlijk krijgen we daar weer een kopje thee.

Rond elf uur vertrekken we met de trein richting Reading. Van daar uit gaan we weer met de bus een rondje door Londen rijden waarna we uiteindelijk op Heathrow komen.

Bij de douane neem ik voorzorgsmaatregelen en leeg al mijn zakken en doe mijn jas uit.

Toch word ik weer aangehouden. Het blijkt dat het mijn schoenen zijn die zorgen dat het apparaat gaat piepen.

Tijdens de vlucht naar Amsterdam worden we door de gezagvoerder op de hoogte gehouden over de finale tennis op Wimbledon. Het blijkt dat we niet veel missen aan de wedstrijd omdat hij door de regen is uitgesteld.

Op Schiphol staan Guus en mijn ouders op ons te wachten. Na nog wat gegeten en gedronken te hebben gaan Guus en Petrina Annemarie nog thuisbrengen en gaan wij naar huis toe.

Hans en ik zijn nog net op tijd thuis om te zien hoe Richard Kraijchek de finale wint.